

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 7 września 1981 r.

Nr 22

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

200 — nr 187 z dnia 26 sierpnia 1981 r. w sprawie podwyższenia cen detalicznych niektórych artykułów żywnościowych 193

ZARZĄDZENIA:

- 201 — Ministrów Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Finansów z dnia 28 sierpnia 1981 r. w sprawie szczegółowych zasad wypłacania rekompensaty z tytułu podwyżek cen detalicznych chleba i przetworów zbożowo-mącznych oraz zasad odpłatności z tytułu korekty stawek żywieniowych 194
- 202 — Ministrów Handlu Zagranicznego oraz Finansów z dnia 20 sierpnia 1981 r. w sprawie zezwolenia na sprzedaż w obrocie towarowym z zagranicą dzieł sztuki, instrumentów lutniczych i wyrobów rzemiosła artystycznego 196
- 203 — Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 25 sierpnia 1981 r. zmieniające zarządzenie w sprawie kontroli jakości materiału siewnego 197
- 204 — Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 17 sierpnia 1981 r. zmieniające zarządzenie Ministra Finansów w sprawie odsetek bankowych od kredytów udzielanych jednostkom gospodarki uspołecznionej i nie uspołecznionej oraz osobom fizycznym 198

200

UCHWAŁA Nr 187 RADY MINISTRÓW

z dnia 26 sierpnia 1981 r.

w sprawie podwyższenia cen detalicznych niektórych artykułów żywnościowych.

Na podstawie art. 1 i 2 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Z dniem 31 sierpnia 1981 r. podwyższa się ceny detaliczne:

— pieczywa	średnio o 11,50 zł za 1 kg,
— maki	" o 15.— zł za 1 kg,
— kasz i płatków zbożowych	" o 15.— zł za 1 kg,
— makaronów	" o 26.— zł za 1 kg,
— ryżu	" o 20.— zł za 1 kg.

§ 2. Przewodniczący Państwowej Komisji Cen w uzgodnieniu z Ministrami Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej oraz Handlu Wewnętrznego i Usług ustali ceny detaliczne poszczególnych artykułów, wchodzących w skład grup wymienionych w § 1.

§ 3. 1. Wprowadza się rekompensatę wzrostu kosztów utrzymania z tytułu podwyżek cen, o których mowa w § 1.

2. Rekompensata ta przysługuje:

- 1) pracownikom zatrudnionym w jednostkach gospodarki uspołecznionej,
- 2) osobom pobierającym emerytury i renty,
- 3) członkom rodzin osób wymienionych w pkt 1 i 2, na których jest pobierany zasiłek rodzinny,
- 4) innym osobom nie wymienionym w pkt 3, na które nie jest pobierany zasiłek rodzinny, a pozostającym na utrzymaniu osób wymienionych w pkt 1 i 2, na podstawie oświadczenia osoby utrzymującej,
- 5) członkom rodzin, na których jest pobierany zasiłek rodzinny, oraz osobom pozostającym na utrzymaniu pracowników zatrudnionych na podstawie stosunku pracy w pozarolniczej gospodarce nie uspołecznionej,

w instytucjach kościelnych i spółkach polskich z udziałem kapitału zagranicznego,

- 6) pracownikom oraz członkom ich rodzin, na których pobierany jest zasiłek rodzinny, i osobom pozostającym na utrzymaniu, zatrudnionym na podstawie stosunku pracy w partiach politycznych, organizacjach społecznych i w związkach zawodowych,
- 7) twórcom zgodnie z zasadami ustalonymi przez Ministra Kultury i Sztuki w porozumieniu z Ministrami Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Finansów,
- 8) studentom i doktorantom pobierającym stypendia,
- 9) uczniom otrzymującym wynagrodzenie (zatrudnionym na podstawie umowy o naukę zawodu),
- 10) osobom korzystającym z zasiłków wypłacanych z funduszy pomocy społecznej,
- 11) innym osobom określonym przez Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych w porozumieniu z Ministrem Finansów.

3. Rekompensatę ustala się w wysokości 160 zł na osobę miesięcznie, z tym że osobom wymienionym w ust. 2 pkt 2 pobierającym emeryturę lub rentę do 3.500 zł oraz osobom wymienionym w ust. 2 pkt 10 rekompensatę ustala się w wysokości 200 zł na osobę miesięcznie.

4. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz Minister Finansów określa szczegółowe zasady wypłacania rekompensaty oraz zmiany w zasadach odpłatności za żywienie.

§ 4. 1. Właściwi ministrowie podwyższą, w porozumieniu z Ministrami Finansów oraz Pracy, Płac i Spraw Socjalnych, stawki odpłatności za żywienie zbiorowe w placówkach socjalnych (żłobki, przedszkola, wczasy, internaty, obozy, kolonie, domy opieki społecznej, zakłady opiekuńczo-wychowawcze) — odpowiednio do wzrostu cen artykułów wymienionych w § 1.

2. Upoważnia się Ministra Finansów do:

- 1) dokonania zmian w budżecie Państwa związanych z realizacją niniejszej uchwały,
- 2) skorygowania norm budżetowych na żywnienie.

§ 5. Ceny posiłków w zakładach gastronomii otwartej, w stołówkach pracowniczych, szkolnych i studenckich oraz ceny wyrobów wytwarzanych z użyciem przetworów

zbożowo-mącznych ulegają podwyższeniu odpowiednio do wzrostu cen artykułów wymienionych w § 1.

§ 6. Zaleca się organizacjom spółdzielczym stosowanie przepisów niniejszej uchwały.

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 31 sierpnia 1981 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

201

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW PRACY, PŁAC I SPRAW SOCJALNYCH ORAZ FINANSÓW

z dnia 28 sierpnia 1981 r.

w sprawie szczegółowych zasad wypłacania rekompensaty z tytułu podwyżek cen detalicznych chleba i przetworów zbożowo-mącznych oraz zasad odpłatności z tytułu korekty stawek żywieniowych.

Na podstawie § 3 ust. 2 pkt 11 i ust. 4 uchwały nr 187 Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1981 r. w sprawie podwyższenia cen detalicznych niektórych artykułów żywnościowych (Monitor Polski Nr 22, poz. 200) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie określa:

- 1) szczegółowe zasady wypłacania rekompensaty z tytułu podwyżek cen detalicznych pieczywa i przetworów zbożowo-mącznych przez uspołecznione zakłady pracy, a także niektóre inne jednostki upoważnione do jej wypłacania,
 - 2) zasady finansowania rekompensat oraz odpłatności z tytułu korekty stawek żywieniowych.
2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o:
- 1) uchwale — rozumie się przez to uchwałę nr 187 Rady Ministrów z dnia 26 sierpnia 1981 r. w sprawie podwyższenia cen detalicznych niektórych artykułów żywnościowych (Monitor Polski Nr 22, poz. 200),
 - 2) rekompensacie — rozumie się przez to rekompensatę pieniężną z tytułu podwyższenia cen detalicznych niektórych artykułów żywnościowych.

§ 2. Oprócz osób wymienionych w § 3 ust. 2 pkt 1—10 uchwały rekompensata przysługuje następującym osobom:

- 1) wykonującym pracę nakładczą na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej,
- 2) zatrudnionym w systemie agencji-prowizyjnym i objętym z tego tytułu ubezpieczeniem społecznym,
- 3) wykonującym pracę o charakterze trwałym na podstawie umowy zlecenia i objętym z tego tytułu ubezpieczeniem społecznym,
- 4) pobierającym zasiłek wychowawczy z uspołecznionych zakładów pracy,
- 5) pozostającym czasowo bez pracy, korzystającym z zasiłków wypłacanych z funduszu aktywizacji zawodowej,
- 6) utrzymującym się ze świadczeń wypłacanych z funduszu alimentacyjnego,
- 7) zatrudnionym w uspołecznionych zakładach pracy i pobierającym zasiłek chorobowy ze środków Zakładu Ubezpieczeń Społecznych,

8) członkom rodzin osób wymienionych w pkt 1—7, na których jest pobierany zasiłek rodzinny, a także osobom pozostającym na utrzymaniu, wymienionym w § 3, na które zasiłek ten nie jest pobierany.

§ 3. Przez osoby pozostające na utrzymaniu, na które nie pobiera się zasiłku (dodatku) rodzinnego, rozumie się:

- 1) osoby, które z tytułu wieku lub złego stanu zdrowia są niezdolne do pracy,
- 2) nie spełniające warunków określonych w pkt 1 żony pracowników, emerytów i rencistów oraz innych osób uprawnionych do rekompensaty, które wychowują lub wychowały dziecko,
- 3) osoby alimentowane przez pracowników, emerytów i rencistów oraz przez inne osoby uprawnione do rekompensaty, jeżeli odpowiadają warunkom określonym w pkt 1 i 2.

§ 4. 1. Podstawę do wypłacania rekompensaty dla członków rodzin pracowników stanowi:

- 1) ewidencja zasiłków rodzinnych — dla osób, na które jest pobierany zasiłek rodzinny,
- 2) oświadczenie pracownika — dla osób, na które nie jest pobierany zasiłek rodzinny; w odniesieniu do osób w wieku od 19 do 60 lat należy ponadto dołączyć zaświadczenie lekarskie, stwierdzające niezdolność do pracy; nie dotyczy to młodzieży uczącej się oraz żon pracowników, które wychowują lub wychowały dziecko.

2. Ustalenia ust. 1 pkt 2 stosuje się odpowiednio przy określaniu uprawnień do rekompensaty dla członków rodzin emerytów i rencistów, na których nie jest pobierany dodatek rodzinny.

§ 5. 1. Uspołecznione zakłady pracy wypłacają rekompensatę:

- 1) pracownikom,
- 2) osobom wykonującym pracę nakładczą na rzecz jednostek gospodarki uspołecznionej,
- 3) osobom zatrudnionym w systemie agencji-prowizyjnym,
- 4) osobom wykonującym pracę o charakterze trwałym na podstawie umowy zlecenia,
- 5) uczniom zatrudnionym na podstawie umowy o naukę zawodu,
- 6) osobom odbywającym praktyki zawodowe,